

Συζητώντας με τη ΣΟΦΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

*Κατάγεται από την Αλμωπία,
μια μικρή επαρχία του Νομού Πέλλας.
Σπούδασε νηπιαγωγός στη Θεσσαλονίκη κι
εγκαταστάθηκε κατόπιν στην γενέτειρά της,
όπου διαμένει μέχρι σήμερα με την
οικογένειά της. Λατρεύει τη ζωγραφική
και τη λογοτεχνία, και πιστεύει πως η αγάπη
της για την τελευταία την οδήγησε τελικά
στη συγγραφή.*

Discussing with SOPHIE THEODORIDOU

*She comes from Almopia, a small
province in the Prefecture of Pella.
She studied to be a kindergarten
teacher in Thessaloniki and then
moved to her birthplace, where she
lives to this day with her family.
She loves painting and literature,
and believes that her love for the latter
has ultimately led her to writing.*

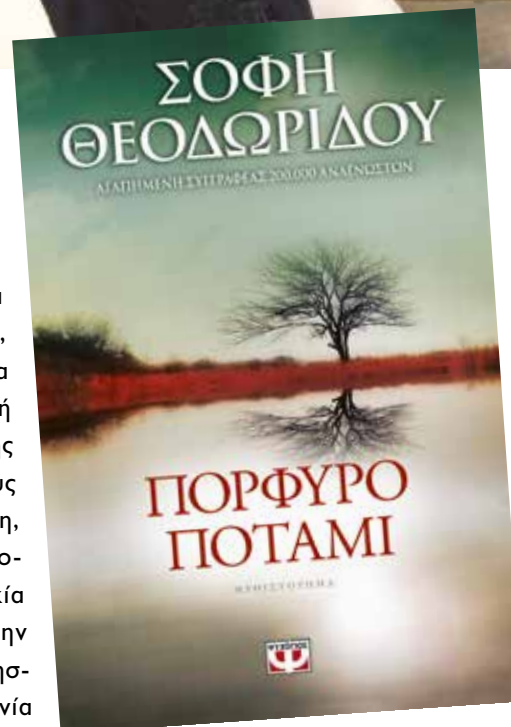

Κυρία Θεοδωρίδου συστήστε μας με λίγα λόγια το νέο σας μυθιστόρημα «Πορφυρό Ποτάμι».

Το «Πορφυρό ποτάμι» είναι ένα κοινωνικό ιστορικό μυθιστόρημα, το οποίο εμπνεύστηκε από μια αληθινή ιστορία. Μέσα από τη ζωή των δύο κεντρικών μου ηρώων, της Νιόβης και του Φιλίπ, τους οποίους δένει από παιδιά μια δυνατή αγάπη, που ωστόσο αποδεικνύεται αδιέξοδη, ταξιδεύουμε στην Καππαδοκία των αρχών του 20ού αιώνα ως την Καταστροφή, την Πόλη και την Οδησό και αργότερα, μετά τη συμφωνία Ανταλλαγής, στην Ελλάδα.

Υπάρχει κάποιος λογοτεχνικός ήρωας του βιβλίου τον οποίο αγαπήσατε ιδιαίτερα και γιατί;

Πράγματι, αγάπησα ιδιαίτερα τον Φιλίπ, τον κεντρικό μου ήρωα, σ' αυτό μου το βιβλίο. Με συνάρπασε η αγάπη του για την Ελλάδα κι η ευαισθησία, που κρύβει όμως καλά κάτω απ' τον σκληρό- επιφανειακά- χαρακτήρα του. Είναι

Mrs Theodoridou, please introduce us with a few words to your latest novel "Red River".

"Red River" is a social, historical novel, which I was inspired to write by a real story. In the life of the two central characters, Niobe and Philip, who were bound together as children by a deep love, which nevertheless proved to be a dead end. We travelled to Cappadocia early in the 20th century, until the Asia Minor disaster (1922), to Constantinople and Odessa and later, after the population exchange agreement, to Greece.

Is there some literary hero in the book that you are particularly fond of and why?

In fact, I am particularly fond of Philip, my central hero in this book. I was inspired by his love of Greece and his sensitivity, which is however well hidden under a superficially tough personality. He is short-tempered and angry, but

Καθημερινές αναχωρήσεις
CRETAN DAILY CRUISES
 Κρητικές Ημερήσιες Κρουαζιέρες
SPEND SOME TIME in Paradise!...
www.cretandailycruises.com
 tel. +30 28220 22888

ΓΡΑΜΒΟΥΣΑ • ΜΠΑΛΟΣ
 From KISSAMOS to GRAMVOUSA & BALOS

ΧΡΥΣΗ
 From IERAPETRA to CHRISSE ISLAND

ΚΟΛΠΟΣ ΣΟΥΔΑΣ
 From the PORT of SOUDA BAY

ΚΟΥΦΟΝΗΣΙ
 From MAKRISS GIALOS to KOUFONISSI ISLAND

οξύθυμος και σέρτικος, μα δε διστάζει να κλάψει όταν ζοριστεί συναισθηματικά κι ας μη θεωρείται κάτι τέτοιο ανδροπρεπές στην εποχή που ζει.

"Η αποδοχή κι η αγάπη των αναγνωστών με ωθεί να συνεχίσω."

Καθώς διανύουμε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο λόγω της κρίσης, η λογοτεχνία τι ρόλο μπορεί να διαδραματίσει κατά τη γνώμη σας;

Είναι λιμάνι, καταφύγιο, στις δύσκολες στιγμές για τους ανθρώπους η τέχνη. Είναι παρηγορητική. Ένα όμορφο ανάγνωσμα λυτρώνει, καθώς μας ταξιδεύει μακριά απ' τα προβλήματα της καθημερινότητας. Είναι επίσης διδακτική, καθώς πολύ συχνά αντιλαμβανόμαστε συμπάσχοντας με άλλους ανθρώπους, ακόμη κι αν αυτοί είναι πλάσματα της φαντασίας του συγγραφέα, ότι δεν αντιμετωπίζουμε μονάχα εμείς δυσκολίες, ότι αυτές συμβαδίζουν με την ίδια τη ζωή. Ή, αλλιώς, συνειδητοποιούμε επιτέ-

does not hesitate to weep when he is under psychological pressure, even though he regards such behavior as unmanly in the age he lives in.

Since we are going through an extremely difficult period owing to the crisis, what role, in your opinion, can literature play?

Art is a port, a refuge, in people's difficult moments. It is a consolation. A good read is a relief, as it takes us far away from the problems of daily life. It is also a learning process, since very often we understand things by sharing them with other people, even if they are creatures of the novelist's imagination, so that we are not alone in facing the difficulties that accompany life. In other words, we become aware, at last, that the phrase of Papadiamantis is true "As though people's trials and tribulations never ended". In addition, beyond its aesthetic pleasure and sweetening of the soul, "it improves the citizens in the city" according to Aristophanes.

When did you become aware that you wanted to take up writing?

When I was very young, at the age of seven or eight years old, when I wrote my own fairytales, illustrated them and

" Η λογοτεχνία
είναι λιμάνι,
καταφύγιο,
στις δύσκολες
στιγμές για τους
ανθρώπους..."

λους ότι ισχύει η ρήση του Παπαδιαμάντη «Σαν να 'χανε ποτέ τελειωμό τα βάσανα κι οι καημοί του κόσμου». Επιπρόσθετα, η τέχνη πέρα από την αισθητική ηδονή και τον γλυκασμό της ψυχής «βελτίους ποιεΐ τους πολίτας εν ταις πόλεσι» κατά τον Αριστοφάνη.

Πότε συνειδητοποιήσατε πως θέλετε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή;

Από πολύ μικρή, σε ηλικία επτά-οκτώ ετών, όταν κι έγγραφα τα δικά μου παραμύθια, τα εικονογραφούσα και...υποχρέωνα τις φίλες μου να τα διαβάσουν. Ωστόσο, το μεγάλο βήμα έγινε πολύ αργότερα. Μια ιστορία που μου αφηγήθηκαν με ενέπνευσε τόσο, ώστε αποφάσισα να δοκιμάσω τι μπορώ να καταφέρω. Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ήταν το πρώτο μου μυθιστόρημα, το οποίο αγκάλιασαν ευθύς οι εκδόσεις Ψυχογιός στις οποίες απευθύνθηκα και με τις οποίες συνεργάζομαι ως σήμερα. Η αποδοχή κι η αγάπη των αναγνωστών με ώθησε να συνεχίσω κι έτσι σήμερα έχω ήδη στο ενεργητικό μου οκτώ έργα.

Έχετε σκεφτεί ή σχεδιάσει τα επόμενά σας βήματα; Θα είναι κάποιο ιστορικό μυθιστόρημα και πάλι; Θα σκεφτόσασταν να καταπιαστείτε με κάποιο άλλο είδος γραφής, πχ διήγημα, παιδικό βιβλίο ή σενάριο;

...obliged my friends to read them. However, the big step came much later.

A story I was told inspired me so much that I decided to try and write it. The result of this effort was my first novel, which was immediately embraced by the publishing house Psychogios, to which I addressed myself and with which I still collaborate. The readers' reception and love have pushed me to continue so that today I already have eight books to my credit.

Have you ever thought about or planned your next steps? Will it be another historical novel? Would you consider taking up some other type of writing, e.g. short stories, children's literature or scenarios?

I left the short story behind me as a teenager, when I was making my first efforts that found a "roof" in my school's little newspaper. Today however, the thought does not attract me. Children's books I could perhaps write and may eventually try it someday, when my boys produce grandchildren. Scenarios are an unknown species to me, so that, for the present, I will continue along the path I have charted and in the type of historical-social novel that continues to delight me.

KTX

Το διήγημα το άφησα πίσω μου απ' τα εφηβικά μου χρόνια. Τότε έκανα τις πρώτες μου προσπάθειες, οι οποίες και βρήκαν «στέγη» στην εφημεριδούλα του σχολείου μου, σήμερα όμως δε με ελκύει η σκέψη. Παιδικά βιβλία θα μπορούσα να γράψω κι ίσως το δοκιμάσω κάποτε, όταν τα αγόρια μου μου φέρουν εγγόνια. Το σενάριο είναι άγνωστο είδος για μένα, οπότε... προς το παρόν θα συνεχίσω στον δρόμο που έχω χαράξει και στο είδος του ιστορικού-κοινωνικού μυθιστορήματος, το οποίο και εξακολουθεί να με συναρπάζει.

Είστε μια συγγραφέας αγαπητή στο κοινό και ευπώλητη. Από την εμπειρία σας ποια είναι τα συστατικά εκείνα που θα κάνουν ένα βιβλίο να βρει τη θέση του στη βιβλιοθήκη και την καρδιά του αναγνώστη;

Μακάρι να υπήρχε συνταγή, να τη μοιραζόμουν μαζί σας και με τους αναγνώστες σας. Μα δε θεωρώ προσωπικά ότι υπάρχει. Παραδείγματος χάριν διαπιστώνουμε ότι βιβλία παρόμοιας θεματογραφίας άλλα αγκαλιάζονται απ' το αναγνωστικό κοινό κι άλλα τα υποδέχονται οι αναγνώστες αδιάφορα. Έχει να κάνει προφανώς με την ατομικότητα του συγγραφέα που οδηγεί σ' ένα συγκεκριμένο ύφος κι αυτό είναι καθαρά προσωπικό. Δε διδάσκεται ούτε και μπορεί, υποθέτω, να κατηγοριοποιηθεί.

You are an author whose books are beloved by the public and easy to sell. From your experience, what components cause a book to find space on a bookshelf and in the heart of the reader?

I wish there was some recipe, so that I could share it with you and your readers. But I don't personally believe there is. For example, we confirm regarding books on similar themes, that some are embraced by the reading public and others are accepted indifferently. It has to do obviously with the individuality of the author that leads to a specific style which is purely personal. It cannot be taught nor I suppose can it be described.

"The readers' reception and love have pushed me to continue so that today I already have eight books to my credit."